

Címer és pecsét

A címer középkori fegyverhasználaton alapuló, legtöbbször pajzs alakú jelvény, amelyet magánszemélyek vagy testületek megkülönböztető jeleként használtak, ill. használnak. Legrégebbi, a heraldikában hiteles címer ábrázolása a XII. századból származik a mai Franciaország és Anglia területéről. A címerképet (címerábrát) a nemesek a háborúban különféle lovagi tornákon tanúsított különleges helytállásért, sőt a vadállatokkal folytatott hősi küzdelmükért is kaphatták. Nem ritka az olyan eset sem, amikor címert kaptak hűségükért a királyok, császárok, vagy főhercegek udvaroncái is. A XIII. században már a nemesség minden képviselője rendelkezett címerrel, s az uralkodó társadalmi réteghez való tartozás elválaszthatatlan külső jelképévé, szimbólumává vált.

A címerszerkesztés alapszabályait a XIII.-XIV. században dolgozták ki. Fontos szerepet játszott a címer színezése, kifejező ereje és a címerkép (címerábra) olvashatósága. Ebből a követelményből fakadt az a szabály, hogy ha az alap világos, a címerkép sötét – és fordítva. Így a heraldikában (címer-tan) két világos fémet használnak – aranyat (néha sárga színnel ábrázolják) és ezüstöt (fehér színnel ábrázolva). Ezen kívül négy sötét szín használatos: vörös, kék, zöld és fekete.

A városi címerek használatának kezdete a XIV. század közepe tájára tehető. A városi pecséteket viszont már sokkal korábban, a XIII. század közepétől kezdték használni. Sok város a pecsétjében található ábrát egyszerűen átvette a címerébe is.

A városok nem elégedtek meg a királyi címerből merített elemek pajzsrá való emelésével. Címerként előfordulnak az adott város építményei, a középkor vallásos világának hatására bibliai alakok, védőszentek, egyházi motívumok, jellegzetes növény- és állatmotívumok. A városokhoz hasonlóan elég korán kialakult a mezővárosok, falvak pecséthasználata. A XIX. század végén a Monarchia területén közigazgatási változások mentek végbe (faluösszevonások, jegyzőség szervezése). A századfordulón országosan szabályozták a községek elnevezését, pecséthasználátát. A címeres pecsétek rajzát a Magyar Országos Levéltár véleményezte.

A nagymadi címer színeinek jelképei:

Arany (sárga): A sárga a Nap, a fény és az isteni fény színe. Az arany mint egyike a legnemesebb fémeknek, az örökkévalóság és a dicsőség szimbóluma. Értéke miatt a gazdagságot, méltóságot, a hitet és az erényt jelképezi.

Ezüst (fehér): A fehér szín az ártatlanság, tisztaság és a tökéletesség jelképe. Az ezüst fém a bölcsesség és a győzelem szimbóluma.

Vörös (piros): A hatalmat, a fenségességet fejezi ki, de egyben fényt, a melegséget és a szeretet örömét is jelképezi.

1788